

РЕШЕНИЕ

№ 3131

гр. София, 09.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 05.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **2720** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на П. Р. Ч., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез пълномощник адвокат К. М., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, кантора 7 срещу Решение № 1040-21-170/11.02.2021 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град, с което е потвърдено Разпореждане № 212-00-6279-6 от 20.01.2021 г. на ръководителя на осигуряването за безработица.

В жалбата решението е оспорено като неправилно, незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон, производствените правила и необосновано. Иска се неговата отмяна и връщане на преписката на административния орган със задължителни указания за точното и правилно прилагане на материалния закон. Претендират се направените по делото разноски, за които е представен списък. Депозирани са и писмени бележки, в които отново подробно са изложени аргументи за отмяна на процесното решение.

Ответникът директорът на ТП на НОИ – С. – град чрез процесуалния си представител юрк. А. оспорва жалбата като неоснователна и недоказана по мотиви, подробно изложени в акта и в писмени бележки, за които моли да му бъде определен срок. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител за участие в съдебното

производство и не ангажира становище по спора.

Административен съд – София – град, III отделение, 46-ти състав след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност намира за установено следното от фактическа страна:

Със заявление декларация от 11.12.2019 г. жалбоподателят е сезирал административния орган /АО/ с искане за отпускане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/ на основание чл. 54а от КСО. Към заявлението е приложена заповед № 11/01.10.2019 г., издадена от [фирма], ЕИК:[ЕИК], за прекратяване на трудовото правоотношение между последното и жалбоподателя на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 от Кодекса на труда /КТ/, считано от 01.11.2019 г.

При извършване на преценка по правото на ПОБ на жалбоподателя е установено, че в Регистъра на осигурените лица /Р./ от осигурителя [фирма] на 05.07.2018 г. е подадена информация по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от м. 02.2018 г. до м. 05.2018 г. вкл.; на 05.11.2018 г. – за периода от м. 07.2018 г. до м. 09.2018 г. вкл. и на 10.06.2019 г. – за периода от м. 01.2019 г. до м. 04.2019 г. вкл. В тази връзка е направен извод, че не са спазени сроковете за подаване на Декларация образец № 1 регламентирани в чл. 3 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица /отм./.

С оглед на обстоятелството, че подадената от [фирма] информация по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО влиза в 24-месечния период за определяне на размера на ПОБ на жалбоподателя е изискано извършване на проверка от компетентен орган за изясняване на коректността на подадените от [фирма] данни. В тази връзка и на основание чл. 54г, ал. 4 от КСО е постановено Разпореждане № 212-00-6279 от 17.12.2019 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, с което е спряно производството по отпускане на ПОБ.

Предоставен е Констативен протокол № КП-5-21-00728159/27.02.2020 г., в който са обективирани резултатите от извършената проверка по разходите на държавното обществено осигуряване /ДОО/ на [фирма] относно коректността на подадените с Декларация образец № 1 данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за жалбоподателя.

Констатирано е, че чрез [фирма] за периода от м. 01.2018 г. до м. 10.2019 г. за жалбоподателя с Декларация образец № 1 са подадени данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, както следва: за периода от м. 01.2018 г. до м. 05.2018 г. с осигурителен доход 850.00 лв. за пълни отработени месеци; за м. 06.2018 г. с осигурителен доход 848.00 лв. и за периода от м. 07.2018 г. до м. 10.2019 г. с осигурителен доход 1500.00 лв. за пълни отработени месеци.

В представените от осигурителя разплащателни документи – фишове, за начислено трудово възнаграждение на жалбоподателя за периода от м. 01.2018 г. до м. 10.2019 г. е посочен доход, както следва: за м. 01.2018 г. – осигурителен доход 848.00 лв. за 22 отработени дни; за м. 02.2018 г. и м. 03.2018 г. – осигурителен доход 819.00 лв. за пълни отработени месеци; за периода от м. 04.2018 г. до м. 07.2018 г. – осигурителен доход 848.00 лв. за пълни отработени месеци; за м. 08.2018 г. – осигурителен доход 819.00 лв. за 23 отработени дни; за м. 09.2018 г. – осигурителен доход 848.00 лв. за 18 отработени дни и за периода от м. 10.2018 г. до м. 10.2019 г. – осигурителен доход 1500.00 лв. за пълни отработени месеци.

Във връзка с констатираното несъответствие между подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за горепосочените периоди и представените от осигурителя разплащателни

документи на [фирма] са дадени задължителни предписания за коригиране и подаване на редовни данни с Декларация образец № 1 по чл. 5, ал. 4 от КСО за жалбоподателя за периодите от м. 01.2018 г. до м. 05.2018 г. и от м. 07.2018 г. до м. 09.2018 г. С Разпореждане № 212-00-6279-2 от 05.03.2020 г. на ръководителя на осигуряването за безработица е възобновено производството по отпускане на ПОБ.

При проверка на Р. е установено, че за жалбоподателя е подадена информация по реда на чл. 5, ал. 4 т. 1 от КСО за времето след 31.12.2001 г., като за периода от 01.09.2017 г. до 31.12.2017 г. за жалбоподателя липсват подавани данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО от осигурител [фирма]. В тази връзка за периода от 01.01.2002 г. до 31.10.2019 г. вкл. на жалбоподателя е зачетен общ осигурителен стаж като лице, осигурено за риска безработица след 31.12.2001 г., в размер на 14 години, 9 месеца и 15 дни.

С Разпореждане № 212-00-6279 от 11.03.2019 г. на ръководителя на осигуряването за безработица на жалбоподателя е отпуснато ПОБ за период от 10 месеца, считано от 01.11.2019 г. до 31.08.2020 г. в размер на 33,69 лв. дневно, като при определяне на размера на полагащото се ПОБ са използвани данните за осигурителен доход по представените разплащателни документи от [фирма] при извършената проверка.

Установено е, че осигуряването на жалбоподателя е прекратено, считано от 01.11.2019 г., и на основание чл. 54б, ал. 1 от КСО е прието, че 24- месечният период, от който следва да бъде определен размерът на ПОБ, е от 01.11.2017 г. до 31.10.2019 г. вкл.

Според данните по чл. 5, ал. 4 от КСО и данните от представените при проверката разплащателни ведомости, отразени в Констативен протокол № КП-5-21-00728159/27.02.2020 г., общо за жалбоподателя осигурителният доход за периода от 01.11.2017 г. до 31.10.2019 г., от който е определен размерът на ПОБ по чл. 54б, ал. 1 от КСО, е в размер на 27 965.00 лв., а работните дни по календар за същия период са 498. АО е изчислил среднодневния осигурителен доход, от който е определен размерът на ПОБ, в размер на 56.15 лв., като 60 % от него определя дневното парично обезщетение за безработица на жалбоподателя в размер на 33.69 лв. Предвид основанията за прекратяване на трудовото правоотношение – чл. 328, ал. 1, т. 3 от КТ, и декларираното от жалбоподателя получено обезщетение за оставане без работа с Разпореждане № 212-00-6279-4 от 11.03.2020 г. на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54г, ал. 1 от КСО е спряно изплащането на ПОБ, считано от 01.11.2019 г.

С Разпореждане № 212-00-6279-5 от 11.03.2020 г. на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54г, ал. 3 от КСО е възобновено изплащането на ПОБ за периода от 01.12.2019 г. до 30.09.2020 г. в размер на 33.69 лв. дневно за период от 10 месеца.

С жалби с вх. № 900121-567/18.03.2020 г., № 1012-21-571/19.03.2020 г., № 595/20.03.2020 г., № 900121-686/26.03.2020 г. № 900121-1005/13.04.2020 г. и № 900121-567#2/23.04.2020 г. жалбоподателят е оспорил Разпореждания № 212-00-6279-3 от 11.03.2020 г. и № 212.00-6279-5 от 11.03.2020 г. относно зачетения осигурителен стаж след 31.12.2001 г., въз основа на който е определен периодът на отпуснатото й ПОБ, както и осигурителния доход за периода от 01.11.2017 г. до 31.10.2019 г., от който е определен размерът на ПОБ.

С Решение № 1040-21-372/13.05.2020 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град предявените жалби са отхвърлени като неоснователни, а оспорените разпореждания са потвърдени като правилни и законосъобразни. Цитираното решение е обжалвано от жалбоподателя пред АССГ, вследствие на което е образувано административно дело № 5814/2020 г. По делото е постановено Протоколно определение № 210/24.11.2020

г., което е влязло в сила и с което се оставя без разглеждане жалбата срещу Решение № 1040-21-372/13.05.2020 г. предвид обстоятелството, че е депозирано заявление от директора на ТП на НОИ – С. – град за оттегляне на оспореното решение. В тази връзка с Решение № 1040-21-43/14.01.2021 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град гореизброените и подадени от жалбоподателя жалби са приети като основателни.

Посочените по-горе и връчени на осигурителя [фирма] Задължителни предписания № ЗД-1-21-00728162/27.02.2020 г. да коригира подадените с Декларация образец № 1 данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за жалбоподателя за периодите от м. 01.2018 г. до м. 05.2018 г. и от м. 07.2018 г. до м. 09.2018 г. с вид осигурен „01“ при пълно работно време 8 часа с осигурителен доход 848.00 лв. за пълни отработени месеци са изпълнение на 11.05.2020 г.

Извършена е повторна преценка относно размера и периода на изплащане на отпуснатото на жалбоподателя ПОБ, при която е констатирано, че на 11.05.2020 г. от осигурителя [фирма] е подадена информация по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от 01.09.2017 г. до 31.12.2017 г. вкл., като същата е достъпна в Информационната система на НОИ след постановяване на Решение № 1040-21-372/13.05.2020 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град.

На основание чл. 54ж, ал. 1 от КСО с обжалваното Разпореждане № 212-00-6279-6 от 20.01.2021 г. е изменено Разпореждане № 212-00-6279-3 от 11.03.2020 г. в частта относно размера и периода на отпуснатото ПОБ и е определен нов размер на ПОБ – 34.66 лв. дневно, считано от 01.11.2019 г., и нов период на ПОБ от 01.11.2019 г. до 30.11.2020 г., с мотиви: „Във връзка с подадена на 11.05.2020 г. от осигурител [фирма] информация по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от 01.09.2017 г. до 31.12.2017 г. вкл., водеща до промяна на периода и размера на отпуснатото парично обезщетение за безработица, е постановено Решение № 1040-21-43/14.01.2021 г. на Директора на ТП на НОИ – С. град, с което приема жалби – 6 бр. като основателни.“

Разпореждане № 212-00-6279-6 от 20.01.2021 г. е обжалвано по административен ред, като с оспореното в настоящото съдебно производство Решение № 1040-21-170/11.02.2021 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град е отхвърлена жалба с вх. № 1012-21-168/28.01.2021 г. на жалбоподателя като неоснователна и със същото решение цитираното разпореждане е потвърдено като правилно и законосъобразно.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Оспорването е направено от надлежна страна, чиито законни права и интереси са засегнати от оспореното решение. Жалбата е депозирана в 14-дневния преклузивен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО – директор на ТП на НОИ, в кръга на правомощията му, като е спазена изискуемата писмена форма и в оспорения акт се съдържат фактически и правни основания за издаването му. В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

В настоящия случай спорът по делото е относно правилното приложение на материалния закон и по-конкретно – спори се относно обстоятелството дали правилно са определени периодът, за който следва да се изплаща ПОБ на жалбоподателя, и размерът, в който следва да се изплаща ПОБ на жалбоподателя. С оглед на представените по делото доказателства и изложените от страните съображения съдът намира следното:

Като се имат предвид всички действия, които са били извършени във връзка с изчисляването на ПОБ и определянето на периода, за който последното следва да се изплаща, и констатираните факти в резултат на извършените проверки въз основа на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, както и на данните, съдържащи се в документацията, представена от осигурителя [фирма], правилно е изчислен размерът на ПОБ, както и правилно е определен периодът, за който последното следва да бъде изплащано на жалбоподателя.

Последният твърди, че осигурителният му доход за м. 07.2018 г., за м. 08.2018 г. и за м. 09.2018 г. така, както е посочен в процесното решение, не съответства и не кореспондира с действително получаваното трудово възнаграждение, тъй като съгласно представените трудов договор и анекс/допълнително споразумение/ от 01.07.2018 г. трудовото му възнаграждение е определено в размер на 1500 лв., считано от 01.07.2018 г. Тези твърдения обаче остават недоказани, тъй като представянето на посочените документи /трудова договор и допълнително споразумение/ не са достатъчни, за да се установи по безспорен начин, че в действителност жалбоподателя за изброените месеци е получавал трудово възнаграждение именно в размер на 1500 лв. Още повече, че изложените размери на осигурителен доход в решението за процесните периоди се основават изключително на данни представени от самия осигурител – разплащателни документи за начислено трудово възнаграждение на жалбоподателя от м. 01.2018 г. до м. 10.2019 г. В тази връзка е извършена и корекция на подадените данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО от страна на осигурителя по задължителни предписания.

С оглед на изложеното, а именно че самият осигурител е представил надлежни и редовни документи, въз основа на които органите на НОИ са установили и съответния осигурителен доход за посочените месеци, недоказани се явяват твърденията, наведени в жалбата, че е налице несъответствие между осигурителния доход за м. 07, 08 и 09.2018 г. така, както е описан в решението, и такъв, какъвто той в действителност е. Наличието на трудов договор и анекс към него, в които изрично е уговорено трудово възнаграждение в определен размер, не води автоматично до извода, че реално това възнаграждение е било изплащано в тези размери.

От допуснатата по делото съдебно-счетоводна експертиза /ССЧЕ/ не се установява жалбоподателят да е доказал твърденията си тъй като вещото лице е направило своите заключения изключително въз основа на данни, представени от самия жалбоподател. Както вече беше изяснено по-горе, тези данни не са достатъчни, за да се приеме по безспорен начин, че твърденият от жалбоподателя осигурителен доход е действителният такъв и съответно изчисленията на органите на НОИ са неправилни. Освен това, със същите данни са разполагали и органите на НОИ, но последните са извършили и множество друго действия, вкл. проверки и даване на задължителни предписания, в резултат на които са установили какви са действителните обстоятелства във връзка с настоящия казус.

С оглед на всичко изложено съдът намира, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в изискуемата от закона писмена форма, в съответствие с материалния закон и с неговата цел, като не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Предвид изхода на делото настоящият съдебен състав намира, че претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна.

На основание чл. 143 и чл. 144 от АПК вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, съдът:
РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Р. Ч., ЕГН: [ЕГН], срещу Решение № 1040-21-170/11.02.2021 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град, с което е потвърдено Разпореждане № 212-00-6279-6 от 20.01.2021 г. на ръководителя на осигуряването за безработица.

ОСЪЖДА П. Р. Ч., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на ТП на НОИ – С. – град сумата от 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България с касационна жалба в 14- дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

СЪДИЯ: